

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschijnt s'onds-dags, s'donderdags en zaterdags. Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs. Alletoezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad.
 " " " " 8 fr. buiten " " " "
 Een blad afzonderlyk 20 centimen.
 De aankondigingen, per drukregel 15 " "
 De reklamen " " " " " " " " " " 25 " "

By het zenden van aankondigingen is eenoder verzocht dusdelyc, mit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laatste, voor verschevene achterenvolgende keeren gegeven genieten voordeeler op titien.

 De personen die tot heden hun abonnement aen den Postryder niet betaeld hebben zyn verzocht ons het bedrag van hetzelfde te doen toe komen, tenzy zy liever eene kwittancie door den post ontvangen met verhooging der kosten van inbeuring.

TONGEREN, DEN 5 MAERT.

Burgerwacht.

Er bestaen in sommige wetten van ons land ongemindheden die waerlyc al te belachelyc zyn. Eene der onbegrypelykste beuzelaryen bevindt zich onder andere in de wet op de burgerwacht.

De *Moniteur* heeft over eenige dagen een koninglyc besluit afgekondigd, bevelende dat er nieuwe kiezingen zullen plaets hebben voor de benoeming der officiers en onder-officiers in de steden en gemeentens waer de burgerwacht niet in werkelyken dienst is.

Wy meenen dat er geen ambtenaer kan zyn, die zich niet vernederd voelt van zynen tyd moeten te verkwisten in het zwart maken van papier om de rollen der onwerkzame burgerwacht op te maken, om procesverbalen van kiezingen te schryven, om voorstellingen van kandidaten te doen in die bataillons van officieren en soldaten zonder wapens, zonder uniform, die nooit vereenigd geweest zyn, die het nooit zullen zyn en waervan geen officier het eerste woord van zyne verpligtingen kent. Wy gelooven nog dat een minister eenen zekeren tegenzin moet gevoelen om aen het handteeken van den Koning een besluit te onderwerpen tot benoeming van dien belachelyken *état major* met paletots en kielen die slechts op het papier moet paradeeren en nooit het vuer van verre of van kort by zal hoeven te zien.

En het is aen zulk werk dat de gemeente-besturen eenen kostbaren tyd moeten verkwisten die veel nuttiger zou kunnen besteed worden aen belangens die al te dikwyls verwaerloosd worden.

Hadt het nationaal Kongres kunnen voorzien wat er met de burgerwacht op het platte land omgaet, dan zeker had hetzelfde de kleine steden en de dorpen met de kiezingen der garde civique niet willen plagen.

DE HERDERS JONGEN.

Abbas, hygenaem'de Grootte, koning van Persien, was eens op de jagt verdwael'd geraekt. Hy kwam op eenen berg, alwaer een herders jongen eene kudde schapen weide: de knaep zat onder eenen boom op de fluit te spelen. De zachte toon van het lied en de nieuwsgierigheid lokten den koning om nader by te treden; het gelaet van den knaep beviel hem; hy onderspraegde hem over allerlei dingen, en hy was verwonderd over de slugge en gepaste antwoorden van dit kind der natuer, dat zonder onderwys by zyn vee was opgewassen. Terwyl hy dit overdacht, kwam zynen vizier by hem, en nu riep hy uit: « Kom vizier! zeg my, hoe u deze knaep bevalt. » De vizier kwam nader: de koning ging voort met den knaep te ondervragen, en deze bleef hem geen antwoord schuldig. Zyne onbeschroomdheid, zyn gezond oordeel, en zyne gulle vrymoedigheid namen den koning en den vizier zoo zeer in, dat de vorst besloot hem mede te nemen en te laten opvoeden, om te zien wat van dezen schoonen aenleg der natuer, door de hand der kunst, worden zou.

Gelyc een veldbloempje, hetwelc de hovenier uit zynen dorren grond neemt en in eene betere aerde verplant, binnen kort zyn kelkje uitbreidt en gloeiender kleuren aenneemt; zoo werd ook deze jongen ongemerkt tot eenen man van groote deugden gevormd. De koning bemindde hem van dag tot dag meer; hy gaf hem den naem van *Ali Beg*, en maekte hem tot zynen grootschatmeester.

Ali Beg, bezat alle deugden, die zamen vereenigd kunnen worden: onberispelykheid in zyne zeden, trouw en schran'derheid in zyn ambt; milddadigheid en grootmoedigheid jegens vreemdelingen, vriendelykheid jegens allen, die hem om het een en ander verzochten, en, hoewel hy de lieveling des konings was, de bescheidenste nederigheid. Maer hetgeen hem het meest onler de Persische hovelingen deed uitsteken,

Een van beide: of men moet de burgerwacht in kleine steden en dorpen afschaffen, of men moet dezelve ernstig zamenstellen, derwyze dat de jongelingen die er van deel maken in kompanien van pompiers ingerigt worden. Zulks is des te noodzakelyker daer men gewoonlyc in de buiten gemeentens zonder wederstand is tegen het vuer dat somtyds halve dorpen verslindt.

Tongeren, den 4 maert 1864.

Mynheer de Redacteur.

Als de liberale predikheeren van Tongeren zoo recht in gang zyn dan zouden zy ons doen gelooven dat Onze Lieve Heer op eenen notenboom woont en dat de walycisch door Jonas opgeslikt werd. Maer om aen het publiek op te binden dat dat allemaal volgens Lucas is, moesten deze aerdtige apostels wat meer controfolie op hunnen stryfstok en wat meer spiritus in hunne pen hebben.

Wat er in het schrikkeljaer 1864 omgaet, dat is waerachtig nooit op een contre-basse gespeeld.

Politieke windhanen, die het een na het ander alle vaendels gevolgd en gedersteerd hebben, komen u politiek van den hoogen boom preken en aen het volk leeren hoe het zich in het politiekeleven moet gedrag-n! Ongeschoren geloofsverkondigers, die noch aen God noch aen den duivel gelooven, die noch van biecht noch van Paeschen willen hooren, willen beter weten als paus of pastoor wat het volk in zake van godsdienst te doen en te laten heeft!

Het gaet van zelve dat volgens de liberale leerling, paus, bisschop, deken en pastoor altyd onglyc hebben; de liberale theologanten weten dat allemaal beter.

Als de pastoor zegt: gy moet volgens het voorschrift van uwen godsdienst uwen paeschen houden, dan zegt de verlichte eeuw; volgt myn voorbeeld en spot met biecht en paesch-communie. Als de pastoor voorhoult dat degene die in hun leven noch van kerk, noch van kluis willen hooren, ook na hunne dood geene aanspraak kunnen maken op de ceremonien der kerk en op de begravenis in gewyde aerde, dan schreewt de vrydenker: ik wil in myn leven noch van God noch van kerk weten, maer als ik naer den anderen wereld verkas, dan moet ik kost wat kost onder het kruis in den gewyden grond begraven worden. Als de pastoor predikt tegen het lezen van slechte boeken en slechte gazetten, dan krygt de pastoor onglyc; maer als Staveloz van Wellen het sermoon van den kapelaen onderbreekt; als de liberalen van Wellen de priesters met het geweer beschietten; als zy den kerkelyken dienst door hun straetlawyt

was zyne onbaetzuertigheid, want nooit liet hy zich voor zyne diensten betalen; zyne goede daden vloeden uit de zuiverste bron, — namelyc de zucht om aen de menschen nuttig te zyn. — Met al deze deugden echter ontging hy de kwaedsprekendheid der hovelingen niet, die zyne verhooging met eenen heimelyken nyd beschouwden. Zy beschuldigd-n hem op allerlei wyzen en zochten hem by den koning verdacht te maken. Maer *Schach Abbas* was een vorst van zeldzame hoedanigheden; een argwanend vermoeden was voor zyne groote ziel te klein, en *Ali Beg* bleef in achtig; en rust, zoo lang zyn grootmoedige beschermers bleefte.

Tot zyn ongeluk stierf deze groote koning, en *Schach Seft*, zyn opvolger, scheen de klagt der volken te regtvaardigen, dat, namelyc, goede vorsten, even als andere menschen, sterven moeten. Hy was ten volle het tegengestelde van zynen voorganger, vol wantrouwen, wreedheid en gierigheid. Bloedvergieten scheen hem te verkwikken, gelyc den dorstigen eene teug water. Zulken opperheer hadden *Ali's* vyanden verrecht, en nu werd hun verborgten nyd terstond weder zichtbaer. Zy bragten dagelyks beschuldigingen in tegen den schatmeester, maer de koning sloeg in het eerst geen acht op dezelve, tot dat een onverwacht geval deze beschuldiging scheen waer te maken.

Te weten: de koning wilde eenen kostbaren sabel zien, die den Turkschen keizer eens aen *Schach Abbas* geschenken had, en waervan eenige hovelingen gesproken hadden. De sabel was niet te vinden, hoewel hy op de nagelaten lyst der kostbaerheden van den grooten *Abbas* was opgeteekend; en dus viel *Schach Seft's* vermoeden op den schatmeester, dat die hem gestolen had. Dit was, hetgeen zyne vyanden wenschten; zy verdubbelden hunne beschuldigingen en schilderden hem af als den snodesten bedrieger. « Hy heeft, zeiden zy, vele huizen gebouwd tot herberging van vreemdelingen, en andere openbare gebouwen met groote kosten laten stichten, Hy kwam als een armoedige jongen aen het hof, en echter bezit hy nu onnoemelyke schatten.

beletten, dan heeft pastoor en kapelaen onglyc, dan krygt Staveloz en de liberalen gelyc. Wie zyne burgerlyke en godsdienstige pligten vervult zonder zich te verschrikken voor het ydel gezwets der mislukte groote verstanden van het liberalismus, dat is een affreuse klerikaal die verdiend levendig verbrand te worden. Maer de eerste de beste lomperik wordt een groot man, als hy maer altyd zwart wil zeggen als zyn pastoor wit zegt.

Het gaet in den liberalen winkel gelyc in het pierdenspel van Wolslager. Wie zeven voet en zes duimen lang is, die mag den rol van franschman spelen, eenen valschen kneevel dragen en zeggen: *je suis français, quatre-vingt millions de tonnerres*. Maer wie het onglyc heeft van maer vyf voet te meten, die moet onder de Frantsmannen diemen en hy krygt stokslagen van het begin tot het einde.

De wereld liet zich met woorden leiden, zegt men. *Verba et voces*, zeide eens een latinist, dat is genoeg; om den aerd-bol te regereen. Hetgeen wy in Tongeren zien, komt precies niet overeen met de woorden van den latinist. Onze liberale schreeuwers verkoopen s'iert zeven jaren flauwen praet en ydele woorden genoeg en ik zie dat zy in plaets van daermee den wereld te regereen, alle dagen wat meer achterwaerts trekken.

Eertys hielden de tongersche liberalen zich stil, en wat gebeurde er? De katholyken die toen zoo wel als vandag almachtig in ons arrondissement waren, zouden by elke kiezing liberale vertegenwoordigers naer het Senaet, naer de Kamer en naer den provincialen raad. De liberalen hadden morloot niet te klagen, en my dunkt voor zoo veel als ik daer van ken, dat zy goed geslaen hadden van ziele stil te houden. Zy hebben goed gevonden van den oorlog aen de katholyken te verklaren en wat gebeurt er? By elke kiezing wordt er geworsteld en elke keer wordt er een liberael overhoop gekueld, en dat zal natuerlyc zoo voortgaen tot dat het boeltje geheel gezuiverd is. Zullen de liberale opleiders dan begrypen dat het bestaen hunner associatie meer kwaed als goed aen hunne party gedaen heeft.

Een oude Tongernaer.

Te Wellen vallen selert eenige dagen zoo grove schandalen voor dat men hetzelfde niet meer stilzwygend kon voorby gaen. Wy hebben in twee voorgaende nummers verhaeld dat de genaemde Staveloz den heer kapelaen Gerrits in zyn sermoon onderbrak en den kerkelyken dienst stoerde, dat er geweerseheuten op de twee kapelaens gelast werden en dat de avonddienst der H. Familie onmogelyc werd door het straetlawyt dat de liberalen van Wellen rond de kerk maekten.

Van waer zou hy al die kostbaerheden, waermede zyn huis opgevuld is, gekregen hebben, indien hy de koninglyke schatkist niet bestal? « *Ali Beg* kwam juist by den koning, toen hem zyne vyanden zoo beschuldigd-n, en met een toornig gelaet zeide de koning: « *Ali Beg*, uwe ontrouw is bekend geworden; zy hebt uw ambt verloren, en ik besveel u, binnen veertien dagen rekening te doen. » *Ali Beg* verschrakte niet, want zyn geweten was zuiver; maer hy dacht, hoe gevaerlyc het zyn zou, aen zyne vyanden veertien dagen tyd te laten, eer hy zyne onschuld bewees. « Heer, zeide hy, myn leven is in uwe hand. Ik ben gereed om den sleutel van de koninglyke schatkist en het eersieraed, dat gy my gegeven hebt, van dag of morgen voor uwen troon neder te leggen, indien gy uwen slaef met uw lezoek begunstigen wilt. »

Dit verzoek was den koning zeer aengenaem; hy beloofde by hem te zullen komen, en bezag ook terstond den volgende dag de schatkamer. Alles was in de volmaekste orde; en *Ali Beg* overtuigde hem, dat *Schach Abbas* de vermiste sabel er zelf uitgenomen, en de edelgesteenten tot versiering van een ander kleinood gebruikt had, zonder dat hy zulks op zyne lyst had aengeteekend.

De koning kon niets hier tegen inbrengen; maer het wantrouwen is onregtvaardig en vindt zich beledigd, ook dan, als het zich in zyne verkeerde vermoedens bedrogen ziet. Onder het een of ander voorwendsel ging hy met den schatmeester naer deszelfs huis, om de verduyde kostbaerheden te vinden, waervan hem zyne hovelingen gesproken hadden; dan, tot zyne groote verwondering vond hy hier ook alles anders. Gemeene tapyten bedekten de muren, de kamers waren slechts met den noodigen huusraed voorzien, en *Seft* zelf moest bekennen, dat een middelmatig burger kostelyker woonde, dan de grootschatmeester van zyn ryk. Hy schaemte zich over zyne tweede teleurstelling, en wilde zich van daer begeven, toen hem een hoveling eene deur aen het einde van de gallery aenwees, die met twee